ప్రబోధ 35

సద్గుణంబులు సద్బుద్ధి సత్యానిరతి
భక్తి క్రమ శిక్ష కర్తవ్య పాలనంబు
నేర్పునదె విద్య విద్యార్థి నేర్వవలయు
సత్యమును తెల్పుబాట శ్రీసాయి మాట
అర్థబలము అంగబలము
భక్తిముక్తుల నేర్చుకు పనికి రావు
విద్యాబలము కూడ కానరాదు
దైవబల మొక్కటె నరుని దరికి చేర్చు.

విద్యార్థులారా! విద్యాబోధకులారా! విద్యాభిమానులారా!

ఈ ప్రపంచములో అద్భుతమైన యంత్రము మానవ శరీరము. విభిన్న ప్రకృతులతో, అంగములతో, భాగములతో కూడినదే యీ శరీరము. అన్నియు ఒకదానితో ఒకటి సహకరించి పని చేయుచుండును. ఏ అంగముగాని, ఏ భాగముగాని సహకారమునకు లోబడక విరుద్ధమైన మార్గమున ప్రవర్తించిన మానవుని ఆరోగ్యమే క్షీణించి పోవును. అటులనే సమాజమునందుగానీ, ఒక జాతి యందుగానీ, ఒక దేశమునందు గానీ విభిన్న వ్యక్తులు వుండటంచేత అందరి యొక్క ఐక్యత చే, సహకారము చే అనుభవాన్ని ఆనందముగా లోకానికి అందించినప్పుడు శాంతి భద్రతలు జగత్తునందు అభివృద్ధి అవుతాయి. మానవుని యందు ఏకమత్యము క్షీణించి విరుద్ధమైన భావములతో సహకారమును విస్మరించి, ప్రవర్తించినప్పుడు తన కర్తవ్యమునే నిర్వర్తించలేకపోయినప్పుడు జగత్తు అనేక కష్టములకు నష్టములకు గురికావలసి వస్తుంది.

ఆలోచించగల ప్రతిమానవుని అయోమయ స్థితిలో ముంచెత్తే సమస్యలు యీనాడు విద్యారంగములో విరివిగా వున్నవన్న విషయాన్ని విజ్ఞులకు విదితమే. నిత్యజీవితములో మానవుడు అనుసరించే ప్రతిరంగము పుష్టివంతముగాను, ఉపయోగవంతముగాను తీర్చిదిద్దవలసిన బాధ్యత విద్యార్థుల యందున్నది. కాని యిట్టి బాధ్యతను దేశపౌరులకు అందించి వారిద్వారా మానవతా విలువలు ప్రకటింపచేయుటానికి తగిన కృషి యీనాడు సన్నగిల్లి పోయినది. సరస్వతి పర్ణశాలయందు లక్ష్మీదేవి ప్రవేశించటం వలన యీ విద్యాసంస్థల యొక్క పరిస్థితులు యీ విధమైన వికృతి మార్గములను అనుసరించి వస్తున్నది. పవిత్రమైన

నిర్మలమైన, నిస్వార్థమైన, నిశ్చలమైన బాలబాలికల హృదయము యీనాడు మాలిన్యముతో కుళ్ళి కృశించి కూలి పోవుచున్నది. పవిత్రమైన భావములు, ఉపయోగకరమైన తలంపులు, యీ విద్యార్థి యొక్క హృదయమునందు యేమాత్రము ప్రవేశించుటలేదు.

దీనికి మూలకారణము బోధనా విషయమునందు సరైన మార్గమును మనము వెతక లేక పోవటమే. కేవలము యీనాడు విద్యావిధానము చైతన్యముకాని, సైప్రుక్ష్యముగానీ లేక యాంత్రికముగా బోధలు జరుగుచున్నవి. విద్యయొక్క విశిష్ఠతను అధ్యాపకుడు గానీ, విద్యార్థులు గానీ గుర్తించలేక పోతున్నారు. కేవలము విద్య ఉద్యోగ నిమిత్తమనే భావము వీరి మనసు యందు ఆవరించి అనేక విధములైన పెడమార్గములను పట్టించి మానవత్వమునే నిర్మూలము గావించుచున్నది. మానవాభ్యుదయమునకు మార్గదర్శకమైన విద్యావిధానము యీనాడు కేవలము ఒక జీవిత పోషణ నిమిత్తమై, స్వార్థనిమిత్తమై, స్వప్రయోజన నిమిత్తమై దీనిని వినియోగించుకొనుటకు తగిన కృషి సల్పుటమే యీ విధమైన అశాంతికి గురౌతున్నారు. కనుక యీనాడు మనకు అవసరమైనది ఉత్తమమైన అధ్యాపకులు. ఉత్తమ అధ్యాపకులు అభివృద్ధి పరచినప్పుడే దేశము విద్యార్థుల యొక్క భవిష్యత్తు ఎంతవున్నతమైన స్థితినైనా అందుకొనగలదు.

ప్రపంచమంతయు విద్యార్థుల యొక్క అదృష్టముపైనే ఆధారపడి వున్నది. విద్యార్థులే యీనాటి దేశమునకు సిరిసంపదలు. అన్నిరంగములందు కూడను విద్యారంగము చాలా ప్రధానమైనది. నైతిక, భౌతిక, ధార్మిక, ఆధ్యాత్మిక, లౌకిక, వైజ్ఞానిక మార్గములందు కూడను యీ విద్యార్థుల యొక్క తత్వమును సరైన మార్గమున నడిపించుటకు తగిన అధ్యాపకులు యీనాడు అత్యవసరము. అపరిగ్రహము, బ్రహ్మచర్యము, ఆధ్యాత్మికము అహింస, సత్యము యీ ఐదు గుణములు విద్యార్థులయందు విరివిగా అభివృద్ధి గావించవలెను. మానవునియందు యీ ఐదే పంచప్రాణ సమానంగా వారిని పోషిస్తూ వుంటాయి. విద్యార్థులు గానీ, అధ్యాపకులుగానీ అపరిగ్రహమనే దానిని ప్రప్రథమములో అనుసరించాలి.

ఒకరి కొకరు యిచ్చుకొని పుచ్చుకొనవలసినది ప్రేమతత్వమే. అఖండమైన ప్రేమ, సేవాసక్తి విద్యార్థుల యందు, అధ్యాపకులందు విరివిగా పెరిగినప్పుడే దేశము అన్నివిధములైన సుభిక్షాన్ని అందుకుంటుంది. విద్యను బోధించటము జీవనాభివృద్ధి నిమిత్తమై కాకుండా జీవితము యొక్క పవిత్రతను గుర్తించే నిమిత్తమనే సత్యాన్ని అధ్యాపకులు గుర్తించాలి. కానీ యీనాటి అధ్యాపకులుగానీ, విద్యార్థులుగానీ జీవన పరమావధి నిమిత్తమనే భావమును విస్మరించి, జీవనోపాధి నిమిత్తమనే లక్ష్యాన్ని వుంచుకోటంచేతనే విద్యార్థులుగానీ, అధ్యాపకులుగానీ సక్రమమైన మార్గమును అనుసరించలేకపోతు

న్నారు. మానవునియందు గుప్తముగా వున్న దైవశక్తిని వ్యక్తీకరింపచేసే శక్తి ఒక విద్యమాత్రమే కానీ యీనాటి విద్యాసంస్థలన్నీ కూడను కేవలము విద్యార్థులను పట్టభద్రులను గావించే కర్మాగారములుగా తయారౌతున్నవి. విద్యార్థులకు, అధ్యాపకులకు వుండవలసిన సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యమును యిరువురు కూడ గుర్తించుకోలేక పోతున్నారు. గురువులపైన వుండవలసిన వినయ భయ విశ్వాసములు విద్యార్థులయందే మాత్రము కానరావటంలేదు. కానీ విద్యార్థులపైన వుండవలసిన వాత్సల్య భావములు, ప్రేమతత్వము అధ్యాపకులయందు కానరాకున్నవి. ఈ అధ్యాపకుల యొక్క ప్రబోధలు కూడను కేవలము యాంత్రికముగా జరిగిపోవటము చేతనే విద్యార్థుల యొక్క మనస్థితి అస్తవ్యస్తముగా మారిపోతున్నాది. విద్యార్థియొక్క భవిష్యత్తుకు తగిన ఆదర్శప్రాయముగా యీ అధ్యాపకులు తగిన కృషి సల్పటము లేదు. అధ్యాపకులపై విద్యార్థులు కూడను తగిన విశ్వాసమును అభివృద్ధి పరచుకోటంలేదు.

ఇది ఒక పాత్ర. ఈ పాత్ర యందుండిన పదార్థము యీపాత్రలో మనము వేయాలనుకున్నప్పుడు రెండు పాత్రలు కూడను సరైన స్థితిలో వుండినప్పుడే యిందులోని పదార్థము యిందులో చేరటానికి వీలవుతుంది. ఈపై పాత్ర యేమాత్రమైనా చెదిరినప్పుడు యిందులోని పదార్థము యీక్రింది పాత్రలోనికి చేరటానికి వీలుండదు. పైపాత్ర స్థిరముగా వుండి క్రింద పాత్ర యేమైనా కదలెనా యీపై పాత్రలో వున్న పదార్థము క్రింది పాత్రలో చేరటానికి వీలుండదు కనుక ఉన్నత స్థాయి యందు వున్న పాత్రనే అధ్యాపకుడు. తనకు క్రిందస్థాయి యందుండిన పాత్రనే విద్యార్థి. ఇందులో యిరువురి భావములు కూడను సరైన స్థితియందున్నప్పుడే అధ్యాపకుడు అందించే విద్యను విద్యార్థి అందుకోగలడు. కనుక యీనాటి విద్యావిధానము బాధ్యత యిరువురిపైననూ వుండటం చేతనే యీ విధమైన పరిస్థితిని మనము అనుభవిస్తున్నాము. ఎవరిది దోషము, ఎవరిది దోషముకాదు అని చెప్పుటకు వీలుకాదు. ఈ రెండు చేతులు చేరినప్పుడే శబ్దము ఏర్పడుతున్నాది. కనుక విద్యార్థి విద్యార్థి స్థితి యందు వుండవలసిన స్థితిలో లేడు. అధ్యాపకుడు కూడను తనయొక్క వుండవలసిన స్థితిలో లేడు. ఈ రెండింటి యందు పవిత్రమైన మార్పులు కలగాలి. మానవాభ్యుదయమే కాకుండా శ్రేయస్సు ప్రేయస్సుయొక్క తత్వాన్ని మనము యిందులో గుర్తించాలి. విద్యార్థి యొక్క హితము గోరి అధ్యాపకుడు బోధించాలి. గురు భక్తి తప్ప శిష్యునకు అన్యవిషయములందు యేమాత్రము మనస్సును ప్రవేశపెట్టనండా ఒక విధమైన స్థిరముగా వుండాలి. అప్పుడే ఉత్తమ విద్యను తాను అందుకొని దేశమునకు ఆదర్శప్రాయుడైన విద్యార్థిగా రూపొంది తగిన వున్నత స్థాయిని దేశమునకు అందించగలడు. ముఖ్యముగా మనము యీనాడు గుర్తించవలసినది మానవతా గుణములు మానవుని యందు లేక పోవుచున్నవి.

128128604

మానవాకారమందిన మనుజుడగున
సద్బుద్ధితో మనుజుని సత్యరూపు.

ఈ సద్గుణములనేవి మానవుని విలువగా మనము విశ్వసించాలి. సత్య ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింస అనే తత్వాన్ని మీరు యీనాడు మరచిపోతున్నారు. ఈ పవిత్రమైన మానవతా గుణములను యీనాడు విస్మరించి పోతున్నారు. తాత్కాలిక సుఖమును, సంతోషమును, భోగ భాగ్యములను అందించే లౌకిక విషయముల పైన వీరు విశ్వాసమును అభివృద్ధి పరచుకుంటున్నారు. కనుక యీ అనిత్యమైన విషయాలను చక్కగా గుర్తించి, నిత్యసత్యమైన తత్వమును మీరు విశ్వసించినప్పుడే యీ మానవత్వమనేది వీరు ప్రకటించుటానికి గాని, వికసింప చేసుకోటానికి గాని అర్హులౌతారు.

ఎన్ని విద్యలు కల్గి యేమి ఫలము
తన్నొసట వ్రాత తప్పించ ఎవరి వశము
చెడ్డ బుద్ధులు తన తల చేరెనేని
ఎండ బారును బుద్ధులు బెండు బారు.

కనుక దుర్బుద్ధులను యిందులో ప్రవేశపెట్టుకోటంచేతనే ఎంత విద్యలు తాను అభ్యసించినప్పటికిని తాను అనుభవించ తగిన ఆనందమును, సుఖమును అందుకోలేక పోతున్నాడు గొప్ప విద్యావంతుడు కావచ్చును, సకలశాస్త్ర సారములు కూడను తాను అధ్యయనము చేసి వుండవచ్చును. కాని సంకుచితమైన భావములు వుండినప్పుడు యీ విద్యల యొక్క ప్రయోజనము జగత్తునకేమాత్రము అందించలేడు. విశాలమైన భావము పవిత్రమైన హృదయాన్ని తాను అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. విద్యకూ సంస్కారమునకు యెంతో తేడా వున్నది. విద్యతో పాటు సంస్కారము కూడను అవసరము.

ప్రాచీన కాలమందు సకల విద్యను అభ్యసించిన వ్యక్తులకు పాండిత్యమనే దానితో వారు బిరుదు నందించేవారు. ఈ విద్య విశిష్టతను గుర్తించిన వ్యక్తులకు సరైన బిరుదును అందించటము ఆ కాలము యొక్క ఋషుల యొక్క స్వభావము. సంస్కృతమునందు గొప్ప పండితునకు సకల విద్యా ప్రవీణునకు సాక్షర అని పేరు. అనగా యిట్టి పాండిత్యముతో బాటు యింద్రియ నిగ్రహము అవసరమని ఆనాడు ఒక పద్ధతి. పండితుడైన విద్యావంతునకు యీ యింద్రియ నిగ్రహమే లేకుండిన పాండిత్యము యేమాత్రము ప్రకాశించదు, రాణించదు. ఈ యింద్రియ నిగ్రహమునే దమ అని పిలిచేవారు. విద్యతో బాటు దమమును కూడా సాధించినవారే విద్యార్థులు అని.

కాని యీనాటి కాలప్రభావము చేతను, దేశకాలపరిస్థితుల ప్రభావము చేతను యిది విరుద్ధముగా మారిపోతూ వస్తున్నాయి. ఏకాంత విద్యావంతుడైనప్పటికి తాను కేవలము అహంకారము చేతను, ఆడంబరముల చేతను తాను విఱ్ఱవీగిపోతున్నాడు

విద్యయొసగు వినయము
వినయంబు వలన కల్గు పాత్రత
పాత్రతవలన ధనము ధనమువలన ధర్మంబు
ధర్మంబు వలన ఐహికాముష్మికములనొందు నరుడు

కనుక వినయ భయ విశ్వాసములే విద్యార్థులకు, విద్యావంతులకు సరైన శోభ. రెండక్షరములైన ఏ బి ఏ నో, ఏ ఎం ఏ నో, ఏ పి హెచ్.డి నో తీసుకొనేటప్పటికి అతనిని పట్టటానికి పగ్గాలు చాలవు. ఏతా వాతా దీని యొక్క ప్రభావము యేమనగా యింద్రియనిగ్రహము లేదనే దీని అర్థము. ఇంద్రియ నిగ్రహము కల్గినవానిని దమ అని పిలుస్తూ వచ్చారు. కాని యీ అహంకార ఆడంబరములతో కూడిన వారికి దమ అనేది వెనుకకు తిరిగేటప్పటికే మద అనే రూపముగా తయారౌతున్నది. మదము ఎప్పుడు పెరిగిపోవునో యింక సాక్షర అనేది రాక్షసగా మారిపోతుంది. కనుక ఆనాటి బిరుదులన్నీ యీనాడు విరుద్ధమైన మార్గములో వినియోగించు కుంటున్నారు. కనుక యీనాటి విద్యావంతులందరు కేవలము ఒక రాక్షసాకారమునే ధరించి జగత్తునకు అనేక విధములైన అపకారములు జరుపుతున్నారు. విద్యాహీనులైన అజ్ఞానులకంటె విద్యావంతులైన మూర్ఖుల వల్లనే దేశమునకు యెక్కువగా అపకారము జరుగుచున్నది. కనుక యీనాటి విద్య యేమాత్రము విలువలేని పరిస్థితిలో దిగజారిపోవుచున్నది. కనుక యీనాడు ఉత్తమ విద్యార్థులు, ఉత్తమ అధ్యాపకులు అత్యవసరము. ఈనాడు అధ్యాపకులు వారి పవిత్రమైన భావములను, సున్నితమైన, నిర్మలమైన బాలబాలికల హృదయము నందే యీ విద్యను ప్రవేశపెట్టటానికి కృషి సల్పాలి.

ఈ బాల బాలికల యొక్క క్షేత్రములు పవిత్రమైనవి, సారభూతమైనవి. కనుకనే గుణశీలమనే బీజములు యీ క్షేత్రమునందు నాటినప్పుడే యెంతైనా అభివృద్ధిగాంచి తగిన ఫలమును మనము అందివ్వటానికి వీలవుతుంది. పెరిగిన పిల్లల హృదయములు సారహీనమైన క్షేత్రములు. అట్టి సారరహితమైన క్షేత్రములలో ఎంత పవిత్రమైన, చాలా వుత్తమమైన విత్తనములు నాటినప్పటికి యిందులో మనము ఆశించిన ఫలితములు అందుకోలేము. ముదిరిపోయిన పొట్లకాయలు వంటివారు పెరిగిన పిల్లలు. ముదిరిన పొట్లకాయను చక్కచేయటం ఎవరితరము కాదు. లేతపొట్లకాయగా వుండినప్పుడే దానికి తగిన భారమైన రాయికట్టినప్పుడు అది చక్కగా పెరిగి అభివృద్ధిని

పొందుతుంది. కనుక యీనాటి బాలవికాస్ విద్యార్థిని విద్యార్థులకు మనము యీపవిత్రమైన భావములు హృదయాలలో ప్రవేశపెట్టుటానికి కృషి చెయ్యాలి. మనము యీకళాశాలలో ప్రవేశించి యెన్ని విధములైన శ్రమలు మనము చేసినప్పటికి యిది అంత ఫలితమును అందుకోలేదు. Higher Secondary School వరకు కూడను మనము అభివృద్ధిగావించుకోవచ్చు. ఈ విధమైన బాలబాలికలను అభివృద్ధిగావించటానికి తగిన కృషి చేసినప్పుడే భవిష్యత్తులో దేశము యొక్క ఉన్నతస్థితిని మనము ఎంతవరకున్నైనా అభివృద్ధిగాంచుటకు అవకాశము వుంటుంది. భవిష్యత్ దేశోద్ధారకులు నేటి విద్యార్థిని విద్యార్థులే. ఈనాడు బాలబాలికలే భవిష్యత్తులో నాయకులు. దేశము యొక్క మంచి చెడ్డలన్నీ యీనాటి పిల్లలపైననే ఆధారపడి వుంటున్నది. కనుక దేశక్షేమము ఆశించే ప్రతివ్యక్తి కూడను మన పిల్లలను సక్రమమైన మార్గములో ప్రవేశపెట్టుటానికి తగిన ప్రయత్నము చెయ్యాలి.

ముఖ్యముగా బోధించే అధ్యాపకులలో స్త్రీలు చాలా ప్రధానమైన స్థానములో వున్నారు. విద్యార్థుల హృదయాలలో సంభాషణా సలిపే శక్తి సామర్థ్యములు ఒక స్త్రీలకు మాత్రమే వుంది. అమ్మ మాటలో వున్న మాధుర్యము అయ్యమాటలో వుండదు. కనుక క్రింద స్కూలు లోపల ప్రవేశించి విద్యార్థి విద్యార్థినులకు బోధించాలంటే స్త్రీలు అధికముగా వుండాలి. అధ్యాపకుల లోపల స్త్రీలుగా వుండిన అధ్యాపకులు దేశమునకు ఎంతైనా వుపకారము చేయుటకు అవకాశము వున్నది. స్త్రీల యొక్క బోధనా విధానము నందు చాలా సున్నితమైన, మధురమైన భావములు వుంటున్నవి. స్త్రీల బోధనకు అందించే రీతిగా యీపిల్లలు పురుషుల యొక్క బోధలకు యేమాత్రము కూడను వారి హృదయము నందించరు. కనుక విద్యార్థులకు బోధ చెయ్యాలనుకున్నప్పుడు స్త్రీ అధ్యాపకులు అత్యవసరము. ఈ బోధనలయందు మతమునకు సంబంధించిగాని, యింకేవిధమైన తెగకు సంబంధించిగాని, యిందులో రాజకీయమునకు సంబంధించిగాని యేమాత్రము ప్రవేశపెట్టకూడదు. ఈ లేత వయస్సునందు యీ యొక్క విప్లవాన్ని అభివృద్ధిపరచే విషయాలు వారి హృదయాల్లో ప్రవేశపెట్టినప్పుడు వారి భవిష్యత్తు యేమాత్రము అభివృద్ధికి రాదు. సమాజము యొక్క శక్తిసామర్థ్యములుగానీ, దేశము యొక్క విశిష్టతను గుర్తించలేని లేత హృదయములకు యీ భావాలు వారు యేమాత్రము ప్రవేశపెట్టకూడదు. వారు పెరుగుతూ దేశముయొక్క పరిస్థితిని, సమాజము యొక్క ఉన్నతస్థితిని క్రమక్రమేణా అర్థము చేసుకునే సమయమునందు వారికి యీ రాజకీయములుగాని, మత తత్త్వముగాని క్రమక్రమేణా వారికి బోధించవచ్చు. విద్యార్థులకు బోధించే అధ్యాపకులు మొట్టమొదట ఆ బోధనా విషయాన్ని తాము అర్థము చేసుకొని ఆచరణలో పెట్టి విద్యార్థులకు అందించటానికి ప్రయత్నించాలి.

128128607

కాని యీనాటి విద్యార్థులకు తెలివి తేటలు మితిమీరి పోతున్నవి. కానీ గుణము క్షీణించి పోవుచున్నది. మనము ఏమైనా ఉత్తమ భావములు, ఉత్తమ విషయములు పిల్లలకు అందించినప్పుడు ఆపిల్లలు తెలివితేటలతో చెప్పేవారి యొక్క పరిస్థితి గుర్తించటానికి ప్రయత్నిస్తూ వుంటారు. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, అహింసలను గురించి ఒక విద్యార్థికి మనము బోధిస్తూ వున్నామంటే ఆవిద్యార్థి యీ బోధించే అధ్యాపకుని యందు యీ పంచ ప్రాణ స్వరూపమైన మానవత్వ గుణములు వున్నవా అని విచారించటానికి ప్రయత్నించవచ్చు. అందులో సత్యసాయి సంస్థలయందు యీనాడు అనేక విధములుగా దేశవ్యాప్తము గావటం చేత సహస్రనేత్రములతో చూస్తూ వుంటున్నారు. ఏకించిత్ దోషము వచ్చినా వారు సహస్రనేత్రములతో వారు పరిశీలిస్తూ వుంటారు. కనుక అతిజాగ్రత్తతో మనము ఆచరించే విషయాలను మాత్రమే విద్యార్థులకు అందించటానికి ప్రయత్నించాలి. మనము ఆచరించక విద్యార్థులకు చెప్పటానికి పూనుకుంటే యెంతశ్రమ పడినప్పటికి యిది ప్రయోజనము వుండదు. ఇది కాలము వ్యర్థము. ధనము వ్యర్థము. మనయొక్క శక్తి సామర్థ్యములు వ్యర్థమై పోతాయి. కనుక ఏ ఒక్కటైనా మనము ఆచరణలో పెట్టి ఆపిల్లలకు బోధించటానికి ముందుకు పోవాలి. అధ్యాపకుడు సిగరెట్టు తాగుతూ విద్యార్థికి ఏయ్ సిగరెట్టు తాగటం తప్పని చెబితే ఆవిద్యార్థి వింటాడా. ఈనాడు వినే పరిస్థితియా.. చెప్పినంత మాత్రమున విద్యార్థి కూడను వినడు. సిగరెట్టు తాగటం తప్పైతే మీరెందుకు తాగుతున్నారని ప్రశ్నించే కాలము. కనుక యీనాడు విద్యార్థులకు సత్యము చెప్పాలి అని బోధించే సమయములో మనము కూడను సత్యమును అనుసరించాలి.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ. ఇంటిలో తల్లి తండ్రులుంటారు. డ్రాయింగు రూములో కూర్చొని వీడియో చూస్తుంటారు. రేడియో వింటుంటారు. తక్షణమే ఏదో ఒక ఫోను వచ్చిందనుకోండి. వీళ్ళ ఆనందమునకు భంగము కలుగుతుందను కాని దానిని క్రిందపెట్టేస్తారు. లేక పిల్లవాడు వెళ్ళి ఆఫోను యెత్తుకొని హలో అని మాట్లాడినప్పుడు ఎవరో అక్కడనుండి మాట్లాడుతారు. వీరి ఆనందమునకు భంగము కలుగుతుందో యేమోనని ఆపిల్లవానికి చెప్తారు తల్లి తండ్రులు not available అని చెప్పరా అంటారు. దీనితో పిల్లవాడు చాలా యోచిస్తాడు తండ్రి యిక్కడ కూర్చుని కూడను నా తండ్రి లేడు అని చెప్పమంటున్నాడే యిది అబద్ధమే కదా అని దానిని భావించుకుంటాడు. ఏదో ఒక చిన్న అల్పమైన విషయము లోపల మన పిల్లలను యీ విధమైన అసత్యములో ప్రవేశపెట్టి వారి భవిష్యత్తునంతా కూలగొడుతున్నాము.. అదే విధముగనే అధ్యాపకులు కూడను వారికి బోధించే బోధనలకు విరుద్ధమైన మార్గములో నడుచుకోటం చేత విద్యార్థులు దానిని విని కూడను ఆచరణలో పెట్టటానికి యే మాత్రము అభిలషించరు.

128128611

ములను అందించి వారిని అభివృద్ధిగావించటానికి అధ్యాపకులు ఎంతైనా శ్రమ పడాలి. నిజముగా యిది మీరు ఒక సాధనగా భావించాలి. ఈ ఒక్క మార్గమును మీరు చక్కగా అనుభవిస్తే తప్పక మీకు భగవదనుగ్రహము ప్రాప్తిస్తుంది. మీరు వేరే జపములు, ధ్యానములు, యోగములు యే మాత్రము చేయనక్కర లేదు. పిల్లలను అభివృద్ధి పరచే మార్గములో మీ కర్తవ్యమును నిర్వర్తించుకుంటే యిదే గొప్ప సేవ. జీవితములో యెన్నో జన్మల ప్రాప్తి వల్లనే మీకు యీ పవిత్రమైన అవకాశము లభించింది. ఈ చిక్కిన అదృష్టమును దక్కించుకొని పోషించుకోటానికి తగిన ప్రయత్నము చెయ్యాలి. అప్పుడే యీ అధ్యాపకులుగా మనము రూపొందినందుకు తగిన సార్థకత అవుతుంది. పిల్లలకు మధ్యమధ్య కొన్ని భజనలు కొన్ని కొన్ని పవిత్రమైన కథలు తెలపాలి. ఒక మతమునకు మరొక మతమునకు భిన్న భావములను వారికి బోధించరాదు. అందరు భగవంతుని బిడ్డలుగా వారికి సమిష్టిని బోధించాలి.. ముఖ్యముగా మన అధ్యాపకులందుగాని, సాయిసంస్థలందువుండిన వ్యక్తులుగాని నేర్చుకోవలసినది ఒకటివుంది. ఐకమత్యమును పెంచుకోవాలి. అందరు ఐకమత్యముగా చేరి అక్కచెల్లెండ్రు, అన్నదమ్ముల వలె యీ కార్యములో ప్రవేశించాలి. ఏదో చిన్న చిన్న బాధలు వచ్చినప్పటికి దానికి యే మాత్రము హృదయానికి తీసుకోరాదు. అప్పటికప్పుడే మరచిపోయి అన్ని విధములా వారితో కలసి మెలసి మాట్లాడుతూ రావాలి. ఈ చిన్న విషయాలలో ప్రారంభమై కట్టకడపటికి దేశ్షను బూని ఒకరికొకరు పోట్లాడుకొని అశాంతిని గురిచేసే వాతావరణము కల్పించరాదు. మూర్ఖత్వమును పెంచుకోరాదు. ఇది నిజమైన అర్హత కాదు నాకు అని తనకు తనేన్ దండించుకోవాలి. ఇందులో మన Teachers యందుగానీ, విద్యార్థుల యందుగానీ గ్రూపులు తయారుకారాదు. అందరు ఒక్కటే. ఐదువేళ్లు వేరు వేరుగా కనిపిస్తున్నాయి మనకు కానీ ఏదైనా ఒక పనిలో ప్రవేశించే టప్పటికీ ఐదు చేరి పని చేస్తాయి యేకంగా. అదే విధముగనే అందరు భగవంతుని బిడ్డలవలె విశ్వసించి అందరు. ఐకమత్యముగా ఎవరికి తగిన కర్తవ్యమును వారు నిర్వర్తిస్తూ రావాలి. వ్యక్తిగతమైన ద్వేషములు గానీ సామాజిక సంబంధమైన ద్వేషములుగానీ, భాషా వేషముల యొక్క ద్వేషములుగానీ యే మాత్రము మనలో ప్రవేశించరాదు. ఎప్పుడు ద్వేషము మనలో ప్రవేసిస్తుందో మాలిన్యము చేరిపోతుంది.

ఈ మాలిన్యము మనము దూరము చేసుకోవాలంటె unity అత్యవసరము. unity కలిగినప్పుడే మనలో purity అభివృద్ధి అవుతుంది. ఈ unity లేకపోతే enmity వచ్చి ప్రవేశిస్తుంది. ఎప్పుడు యీ purity కలుగునో అప్పుడు మనకు divinity ప్రాప్తిస్తుంది. కనుక అందరూ ఐకమత్యముగా పని చేస్తూ రావాలి. ఈ

128|28612

ఏకమత్వమును పెంచుకోటమే చాలా అవసరము. ఈ దేశములన్నీ కూడను యీనాడు ఏక
మత్యమనేది క్షీణించి పోవటం చేతనే యిన్ని విధములైన అల్లకల్లోలములకు గురౌతు
న్నాము. ఇంటిలో ఐదు మంది వ్యక్తులుంటే ఐదు మంది లోను ఐదు భావాలు. మనము
బయట బోధించే దానికంటె మనము మొట్టమొదట యింటిలో unity ని develop
చెయ్యాలి. అప్పుడే మనము బయట చెప్పటానికి తగిన అర్హత సాధించుకుంటాము.
కనుక యీ unity తో పాటు మీయొక్క ప్రవర్తను సక్రమమైన మార్గమునందు అలవ
చుకొని తద్వారా విద్యార్థులకు బోధించటానికి తగిన కృషి చెయ్యాలి అని నేను ఆశిస్తున్నాను.

సాయిసంస్థలలోపల యేవిధమైన భేదభావములు లేకుండా వుండా
లి. మీరే యీదేశమునకు తగిన సుక్షేమము సంపాదించాలి. ఈనాడు యెక్కడ చూచినా
అశాంతి, ఎక్కడ చూచినా భయము, ఎక్కడ చూచినా దుర్మార్గము చాలా చెలరేగిపోయింది
దీనిని చల్లార్చాలంటే మన ప్రేమ తత్వము చేత శాంతి ఆచరణ మనము దేశములో ప్ర
వేశించాలి. ముఖ్యముగా విదేశములనుండి వచ్చిన వ్యక్తులకు చాలా ప్రధానమైన విషయ
మును మీరు గుర్తించుకోవాలి. ఈ విదేశములే కాకుండా భారతదేశమునందు అభివృద్ధి
గాంచుతూ వస్తుండాది. ఈ చిన్న పిల్లలు drugs ను వుపయోగించకుండా వుండే
మార్గాన్ని మొట్టమొదట మీరు అవలంబించాలి. దీనివల్ల సహజమైన మతులు కూడను
చెడిపోతున్నాయి. తద్వారా మానవత్వాన్నే కోల్పోతున్నారు. అలాంటి వారికి బోధలెన్ని చేసినా
ప్రయోజనము లేదు. కనుక యీ drugs వల్ల కలిగే అపకారము యేమిటి నష్టము ఏ
మిటి అని పిల్లలకు మీరు చక్కగా బోధించాలి. దీనిని సాధ్యమైనంత వరకు మాని వేయటా
నికి యెంతైనా కృషి చెయ్యాలి. ఆవిధముగా పిల్లలకు బోధ చేయటానికి మొట్టమొదట
మీరు ఆ drugs ను కొంచెం మానాలి. అప్పుడే మీరు పిల్లలకు చెప్పే అధికారము కలిగి
వున్నవారౌతారు. కనుక యీ విధమైన విషయము లోపల అతి జాగ్రత్తను వహించినప్పు
డు దేశము యెంతనో బాగుపడుతుంది.

ఇంకా మూడు దినములు మనము యీ Human values ను
గురించి యెంతనో సంప్రదించవలసి వున్నది. కొంతమంది teachers కు కొన్ని సందే
హాలు వుంటుంటాయి. ఈ సందేహములు మీరు వ్రాసుకొని మీరు దగ్గరపెట్టుకున్నప్పుడు తిరిగి
అవకాశము వచ్చినప్పుడు ఆ సందేహములను పూర్తి పరిహారము చేస్తాను. మీలో ఎట్టి సమస్యా
లు వుండినప్పటికి నేను సులభముగా పరిహారము చేస్తాను. కానీ మీరు ఆ సందేహములను
మనసులో పెట్టుకొని వాటిని పోషించుకోటానికి తగిన కృషి చేయకండి. సందేహము పరి
హారమైనప్పుడే మీకు ప్రశాంతత చేకూరుతుంది. సంశయాత్మా వినశ్యతి. ఈ సంశయము

128118613

వుండిన వారికి ఏ మాత్రము ముందుకు పోలేరు. దీన్ని పరిహారము చేసుకోటం కూడను ఒక మంత్ర
యోగము. భారత దేశములో అనుకుంటారు. ఓం నమో నారాయణాయ అని అష్టాక్షరీ నామమం
టారు. నామము జపించినందువల్ల నారాయణ అనుగ్రహము లభిస్తుందని మనవిశ్వాసము
మన జీవిత మనేది పెద్దప్రవాహము వంటిది. ఈ ప్రవాహానికి హద్దులేకపోతే అన్నివిధము
ల కూడను ముంచి వేస్తుంది దేశాన్ని. ఈ ప్రవాహమును కొంతవరకు అదరించి అందుకొనే
స్థానము అనుగ్రహమనే సారము. ఈ సాగరములో పోయి యిది ప్రవేశించాలంటే అటువైపున
యిటువైపున యీప్రవాహమునకు హద్దులుండాలి. అదే ఒకవైపున సంశయాత్మా వినశ్యతి. యిది
అష్టాక్షర నామము. రెండవవైపున శ్రద్ధావాన్ లభతే జ్ఞానం యిది అష్టాక్షరీ నామము మరొక
వైపున. అనగా సంశయనిర్మూలనము చేసుకోటము, శ్రద్ధను పెంచుకోటము రెండింటి
యందును మనము అభివృద్ధిగాంచినప్పుడు మనము యీవిధమైన ఒడుదుడుకుల
కు భయపడనక్కర లేదు. మన యొక్క జీవితము direct గా పోయి దైవములో చేరి
పోతుంది. ఈ శ్రద్ధను యే విధముగా అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. ఈ సంశయమును యేరీతి
గా నిర్మూలము గావించుకోవాలి. దాని విషయమును మనము గుర్తించుకోవాలి కనుక
దీనికి తగిన అవసరము వచ్చినప్పుడు మనము దీనిలో సంప్రదించి సందేహ నివారణ
చేసుకొని యీ ఆనందమును అనుభవించి మున్ముందు జరుగవలసిన కార్యక్రమము
లో వుత్సాహప్రోత్సాహాన్ని పెంచుకోవాలని నేను ఆశిస్తూ ఆశీర్వదిస్తూ నాప్రసంగాన్ని విరమిస్తు
న్నాను.